

ÉZSAIÁS 46-47.

A 46.-ik fejezetben az igaz, örökkévaló Isten, Aki a mennyet és földet teremtette ellentétben áll az emberek által imádott hamis istenekkel. Az a tragédia, hogy ezek az emberek az izraeliták voltak, Ábrahám, Izsák és Jákób leszármazottai.

Ézsaiás és Jeremiás próféciai a hamis istenek imádása ellen szólnak, akik arra figyelmeztetik az embereket, hogy ha tovább folytatják a bálványok imádását, akkor Isten ítéletét fogják magukra vonni, Aki Babilónt fogja ítélő eszközként felhasználni, és fogságba kerülnek a bálványimádás miatt.

Emlékeztek, amikor Jeremiás így kiáltott fel:

Mert kétszeres rosszat cselekedett népem: engem, a folyóvíz forrását, elhagytak, hogy víztartókat vájjanak, repedezett falú víztartókat, amelyek nem tartják a vizet.

Az emberek mindig fognak valamiben hinni és valamit imádni, minden embernek van egy istene, de vannak olyan vallásos rendszerek, amelyek egyáltalán nem tartják a vizet, nem segítenek azokon, akik bennük hisznek, csak rabságba juttatják őket.

Ézsaiás megfeddi az embereket a hamis istenek imádása miatt, és a következőkben két ilyen hamis istenről fog szólni:

Összerogyott Bél, leroskadtt Nébó, állatokra és barmokra rakták szobraikat, amelyeket nektek kellett hordoznotok; most fáradt állatokra kerülnek teherként.

De nem tudják megmenteni a terhet, leroskadnak, összerogynak mind, maguk is fogságba kerülnek.

Ézsaiás rámutat arra, hogy a hamis isteneik teherré váltak számukra, és még az ökrök is roskadoznak az ő terheik alatt. Akkoriban az volt a szokás, hogy a hamis isteneket kihozták a templomokból vagy az imádatuk helyéről, rátették a szekerekre, és a különböző fesztiválokon és szent ünnepeken végigvitték őket az utcákon. Néha emberek vitték ezeket, a vállukra nehezedő tartórúdak segítségével.

Ezek a szokások ma sem tűntek el teljesen. Mexikóban például a szűz Gaudelupit ünneplik úgy, hogy ennek a szobrát felrakják a csodálatosan feldíszített szekerekre, és körbevezetik a városok utcáin, miközben az emberek letérdelnek, meghajolnak a szobor előtt.

Az ilyen szokások nagyon megszokottak voltak Ézsaiás idejében. Isten népe Bél és Nébó imádatát gyakorolta, de látható volt, hogy ezek az istenek még helyváltoztatásra sem voltak képesek önmaguk erejéből, hanem emberek kellett vigyék őket.

Ezzel ellentétben:

Hallgass rám, Jákób háza, és Izráel házának egész maradéka

Izrael házának maradékai azok voltak, akik az asszírok északi királyság elleni támadása idején Júdába menekültek. Ez tehát azt jelenti, hogy mindegyik törzsből voltak menekültek Júdában, akik most már a déli királyság részévé váltak, míg a többiek az asszírok széttelepítették a világot minden sarkába.

Hallgass rám, Jákób háza, és Izráel házának egész maradéka, ti, akiket születésetek óta hordozok, világra jöveletek óta viszlek:

Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg.

Az igaz, élő Istent nem kell hordozni, mert Ő hordoz minket, és ahelyett, hogy mi támogatnánk Őt, Ő támogat minket. Minden attól függ, hogy milyen Istent akarunk magunknak. Olyat, akit mi kell támogatassunk, vagy olyat, Aki minket támogat? Olyat, aki rabságba visz, vagy olyat, Aki kimenekít onnan? A hamis istenek szöges ellentétben állnak az élő, igaz Istennel.

Isten azt kérdezte, hogy „kihez hasonlítanál engem?” Az emberek saját maguk alkották a hamis isteneik ábrázatát – kifaragták vagy formába öntötték ezeket. Isten azt kérdezte, hogy ha ki akarnátok faragni engem, akkor szerintetek mihez hasonló lennék? Milyen arcot faragnátok, kihez hasonlítanék?

Emberi szinten gondolkodva kihez tudnánk Istent hasonlítani? Emberhez hasonlónak formálod Őt? Isten Lélek, hogyan foghatnál hozzá a kifaragásához?

Ugyan kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze, kivel vethetnétek egybe, akihez hasonlítanék?

Láttatok már ilyen faragott képeket, amelyek előtt leborultak, vagy akiknek hatalmas templomokat építettek? Láttatok már Diana istennő szobrait? Sokan imádták őt. De hogy nézett ki? Előlről csak mellek sokaságát lehetett látni rajta, és ő volt az élet adó isten?

Ézsaiás elmondja, hogy hogyan készítik az isteneiket az emberek:

Kiöntik az aranyat az erszényből, kimérik az ezüstöt a mérlegen. Ötvöst fogadnak, hogy istent készítsen belőle, és leborulva imádják.

Emberkéz alkotta, de az emberek olyan ostobák, hogy ezek előtt leborulnak.

Minden ember tudatában ott található az istentudat, és minden ember természetéhez tartozik, hogy imádják istenét. Minden egyes kultúrában, még a legprimitívebb kultúrákban is isteneket dicsőítenek. Legtöbb esetben az emberek saját maguk kivetítése alapján készítették el isteneiket. „Ha én lennék isten, akkor ezt és ezt tenném, és így cselekednék.” Így születnek az isteneikről szóló legendák, hatalmas vadászerevével, nagy okossággal felfegyverkezve, és ezeket imádják.

A Dél-Amerikai őserdőben, ahol a primitív emberek nem viselnek ruhát, a viharok idején fáznak, és remeg a testük, mivel még állandó lakhelyük sincsen. Ezek elgondolják, hogy ha „én isten lennék, akkor abban a nagy fában laktam, mert az hatalmas és erős, és amikor esik az eső és fúj a szél, akkor úgy tűnik, hogy az csak áll mozdulatlanul, és nem remeg úgy, mint én.” Ennek következtében a fákat istenként imádják.

Vagy ott van a Hold, amely holdtöltekor fényt ad nekik az őserdőben éjszaka. Holdtöltekor az emberek egymás karjába kapaszkodnak, körbe-körbe táncolnak, és imádják istenüket, mert azt gondolják, hogy ha ők lennének isten, akkor a holdfényében lakoznának.

A görögök is érdekes dolgokat hittek isteneikről. Azt gondolták, hogy ha „én lennék isten, akkor az Olimposz-hegyen laktam, és lenéztem a völgybe, hogy lássam ott lent az embereket, és azok a halandók soha nem tudták úgy elcsábítani a gyönyörű lányokat, mint én, mert természetfeletti erőm segítségével behalózom, elkábítom őket, és kihasználnám ezeket a földi halandókat.”

Vállra veszik, úgy hordozzák: ha helyére teszik, ott áll, el nem mozdul helyéről. Ha kiáltanak hozzá, nem válaszol, a nyomorúságból nem szabadít meg.

És mégis az emberek olyan dolgokat imádnak, amelyek nem tudnak megmozdulni, nem tudnak válaszolni, nem tudnak beszélni hozzájuk – ezeket imádják az élő, igaz Isten helyett. Ez a tragédia!

Sokan azt mondják, hogy „én nem hiszek Istenben.” Valójában azt akarják mondani, hogy nem hisznek abban az Istenben, Aki teremtette a mennyet és a földet, és mindent ami benne van, és Aki elküldte a Fiát, hogy meghaljon az ember bűneiért. De mégis hisznek valamilyen istenben, mert mindenkinek van istene. Ugyanakkor visszautasítják az élő, igaz Isten imádatát, Aki képes nekik segíteni, képes megválaszolni a szükségleteiket, hanem ehelyett olyan istent imádnak, amely semmiféle segítséget nem nyújt nekik, csak rabságba hurcolja őket.

Gyakran valójában az élvezetek isteneit imádják, de ha az élvezeteknek adjuk át életünket, akkor a vége mindig csak sóvárgás lesz.

Mások pedig az értelem istenét imádják, de ennek az eredménye büszkeség. Megint mások a hatalom istenét imádják, és egész életükben csak a hatalomé a központi szerep – az eredmény kapzsiság.

Emlékezzetek csak, és piruljatok, szívleljétek meg ezt, ti hűtlenek!

Emlékezzetek az ősrégi dolgokra, mert én vagyok az Isten, nincs más, Isten vagyok, nincs hozzám hasonló!

Előre megmondtam a jövődöt, és régen a még meg nem történteket.

Egyetlen más isten, egyetlen vallási rendszer sem tudja megmondani előre a jövőt, és képtelen kijelenteni az őskorból azokat a dolgokat, amelyek még be sem teljesültek. Ézsaiás idejében még sok olyan prófécia volt, amelyek akkor még nem teljesültek be.

Ezt mondom: Megvalósul tervem, mindent megteszek, ami nekem tetszik.

Most pedig a 45.-ik fejezetben említett Círusra utal, aki az Ő eszköze volt arra, hogy Izrael gyermekeit elengedje a fogságból. Mindezt Círus születése előtt 150 évvel írta meg, és ezért mondja Isten, hogy „nincs még egy olyan Isten, mint én, mert én kijelentem a dolgokat még mielőtt megtörténnének.”

Elhívok napkeletről egy saskeselyűt, tervem végrehajtóját messze földről. Alig szóltam, máris elhozom, kigondoltam, máris megteszem.

A történelemből tudjuk, hogy Isten ezt eltervezte és végre is hajtotta: Círusnak hívták a médek és perzsák azon uralkodóját, aki engedélyt adott arra, hogy Izrael gyermekei hazatérhessenek a babilóni fogságukból, és újraépíthessék templomukat.

Hallgassatok rám, konok szívűek, akik messze vagytok az igazságtól!

Közel van igazságom, nincs már messze, szabadításom nem késik. A Sionon szabadulást szerzek ékességemnek, Izraelnek.

A 47.-ik fejezetben Isten a Babilónra elkövetkező ítéletről szól, mivel Babilón Isten népének sanyargatása miatt megítéltetik.

Szállj le, és ülj a porba, Babilon szűz lánya! Ül a földre, nincs már trónus, káldeusok lánya! Nem neveznek többé finomnak és dédelgettnek.

Fogd a kézimalmot, örölj lisztet, vedd le fátyladat! Emeld föl ruhádat, takard ki combodat, úgy gázolj át a folyókon!

Ne takarja semmi meztelenségedet, hadd lássák gyalázatodat! Bosszút állok kérlelhetetlenül!

- mondja megváltónk, Izráel Szentje; Seregek URA az ő neve.

Ülj némán, menj sötét helyre, káldeusok lánya! Nem neveznek többé országok úrnőjének.

Megharagudtam népemre, eltaszítottam örökségemet, és kezembe adtam őket. Te pedig irgalmatlanul bántál velük, az örege is súlyos igát raktál.

A babilóniak nem bántak kesztyűs kézzel a foglyaikkal, kemény munkával sanyargatták még az öregeket is.

Azt gondoltad, hogy úrnő maradsz örök időkre? Nem fontoltad meg ezeket, nem gondoltál a végére.

De most, halld meg ezt, te, aki jóléthez szoktál, biztonságban laktál, és ezt mondtad magadban: Csak én vagyok, rajtam kívül nincs más! Nem leszek özvegy, nem tudom meg, mi a gyermektelenség!

Pedig megéred mindkettőt hirtelen, egyetlen napon: rád nehezedik teljes súllyal a gyermektelenség és az özvegyesség, hiába a sok varázslás, a nagy hatású varázsigé!

Gonoszságodban bíztál, azt gondoltad, hogy nem lát senki.

Isten a Babilónra elkövetkező ítéletről beszélt itt, amelyet az Ő népével való kegyetlen bánásmód miatt fognak elszenvedni.

Emlékeztek, amikor Jézus arról az időről beszélt, amikor majd visszatér megítélni a földet:

Összegyűjtenek eléje minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.

A juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja.”

„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot.

Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, meztelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.

Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna?

Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy meztelennek, hogy felruháztunk volna?

Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád?

A király így felel majd nekik: Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.”

A népeket a zsidókkal szembeni bánásmód alapján fogja megítélni, vigyázzatok tehát, hogy ne beszéljétek a zsidók ellen, mert Isten kiválasztotta őket, és azt mondta: „megáldom azokat, akik áldanak téged, és megátkozom azokat, akik átkoznak téged.”

„Akkor szól a bal keze felől állókhoz is: Menjetelek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre.

Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom,

jövevény voltam, és nem fogadtatok be, meztelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg.

Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy meztelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked?

Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg.

És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.”

Isten haragudott a zsidókra, mert ők beszennyezték nevüket a hamis istenek imádatával, és átadta őket a babilóniaknak, de azok nem voltak könyörületesek velük szemben, és ezért Isten őket is súlyosan ítéli meg.

Babilón azt gondolta, hogy a királysága örökre megmarad, *Azt gondoltad, hogy úrnő maradsz örök időkre?.. Nem leszek özvegy, nem tudom meg, mi a gyermektelenség!*

De Isten azt mondja, hogy annak ellenére, hogy élevezetekkel teli gondatlan életet éltél, egyetlen éjszaka alatt mindent el fogsz veszíteni.

Emlékeztek amikor Nabukkonozzornak furcsa álma volt, de nem emlékezett az álmra, és behívta a csillagjósokat, bölcseket, hogy megfejtsék azt számára. Az asztrológusok nagyon aktívak voltak abba az időben Babilónban, és majd a 13.-ik versben olvashatunk velük kapcsolatban is valamit.

Végül Dánielt hívták a királyhoz, és ő azt mondta:

Te, ó király, azon töprengtél fekvőhelyeden, hogy mi fog történni ezután. A titkok kijelentője pedig tudatta veled, hogy mi fog történni.

Elöttem pedig ez a titok nem azért tárult föl, mintha bennem nagyobb bölcsesség volna, mint bármely élő emberben, hanem azért, hogy a magyarázat a királynak tudomására jusson, és hogy megtudd, amin magadban töprengsz.

Neked, ó király, látomásod volt: egy nagy szobrot láttál. A szobor hatalmas és roppant fényes volt. Előtted állt, és rettenetes volt ránézni is.

Ennek a szobornak a feje színaranyból volt, a melle és a karjai ezüsből, a hasa és az oldala rézből, a lábszárai vasból, lábai pedig részint vasból, részint cserépből voltak.

Miközben nézted, egy kő zuhant le anélkül, hogy valaki hozzányúlt volna, ledöntötte a szobrot vas- és cseréplábairól, és darabokra zúzta az egészet.

Összezúzódtott a vas, a cserép, a réz, az ezüst és az arany, és olyan lett az egész, mint nyári szérûn a polyva, amelyet elvisz a szél, és nyomát sem lehet találni. A kő pedig, amely ledöntötte a szobrot, nagy hegygé lett, és elfoglalta az egész földet.

Ez az álom, és a magyarázatát is elmondjuk a királynak.

Ó király, királyok királya, akinek a menny Istene királyságot, hatalmat, erőt és méltóságot adott, kezébe adta az embereket, a mezei állatokat és az égi madarakat, bárhol laknak is, és mindezeknek uralkodójává tett: te vagy az aranyfej!

De utánad más királyság támad, alacsonyabb rendű a tiednél. Azután pedig egy harmadik királyság, rézből való, amely az egész földön uralkodik.

A negyedik királyság erős lesz, mint a vas. Mert ahogyan a vas összetör és szétzúz mindent, úgy fogja pörölyként összetörni és szétzúzni amazokat.

Azt is láttad, hogy a lábak és az ujjak részint cserépből, részint vasból vannak. Az a királyság ugyanis szétszakad, de marad benne valami a vas keménységéből, ahogyan láttad, hogy a vas keveredett az agyagcseréppel.

Lábujjai részint vasból, részint cserépből voltak; eszerint a királyság részint erős, részint törékeny lesz.

Vasat láttál agyagcseréppel keveredve. Azok ugyanis házasság révén keverednek, de nem egyesülnek egymással, ahogyan a vas sem egyesül a cseréppel.

Ezeknek a királyoknak az idejében támaszt a menny Istene egy királyságot, amely nem semmisül meg soha, és a királyi uralom más népre nem száll át. Összetöri mindezeket a királyságokat, és véget vet nekik, maga pedig fennáll mindörökké.

Ezért láttad, hogy a hegyről egy kő zuhant le anélkül, hogy valaki hozzányúlt volna, és összetörte a vasat, a rezet, a cserepet, az ezüstöt és az aranyat. A nagy Isten tudtára adta a királynak, hogy mi történik majd ezután. Igazat mond ez az álom, és bizonyos a magyarázata.

Akkor Nebukadneccar király arcra borult, úgy hódolt Dániel előtt, és megparancsolta, hogy mutassanak be áldozatot, és tömjénezenek neki.

Dánielnek pedig azt mondta a király: Valóban a ti Istenetek az istenek Istene, a királyok ura és a titkok feltárója, ezért tudtad feltárni ezt a titkot.

A király elismerte Isten hatalmát és aztán ezt olvassuk:

Nebukadneccar király csináltatott egy hatvan könyök magas és hat könyök széles aranszobrot.

Ez az aranszobor Isten kijelentésének kicsúfolása volt. Sokan teszik ugyanezt: Kijelentik, hogy nincs Istenhez hasonló a mennyben és a földön, majd nem sokkal később beszennyezik az Ő nevét.

Nabukkonozor elkészítette az aranszobrot, és ahogy Ézsaiás is mondja, azt hirdetik, hogy Babilón örökké élni fog, sohasem pusztulhat el, sohasem győzhetik le, mert ez egy örökkévaló királyság. De a prófécia arra utalt, hogy egyetlen pillanat, egyetlen nap alatt fog elesni, és Babilón egyetlen éjszaka alatt esett el, amikor Dániel Besaccárnak megfejtette a falra írt titokzatos kézírást. MENE, MENE, TEKEL, UPHARSZIN, azaz megmérettétél, könnyűnek találtattál, és még ma este elkérik a lelkedet, és a királyságot darabokra szaggatják a médek és a perzsák.

Azon az éjjelen Círus, a perzsa király az eltérített Eufrátesz folyó medrében bement a városfal alatt, és még azon az éjszakán legyilkolták Belsaccárt és hercegeit. Ézsaiás 150 évvel Círus születése előtt beszélt arról a felfúvaskodottságról, amely abban az időben Babilónban fog uralkodni, és kijelenti, hogy ők nem fognak könyörölni Isten népén, ezért Babilón megítéltetik, és egyetlen nap alatt el fogja veszíteni gyermekeit, és özvegyé fog válni.

A 9.-ik vers:

*Pedig megéred mindkettőt hirtelen, egyetlen napon: rád nehezedik teljes súllyal a gyermektelenség és az özvegység, hiába a sok varázslás, a nagy hatású varázsigé!
Gonoszságodban bíztál, azt gondoltad, hogy nem lát senki.*

Gyakran azt gondoljuk, hogy a titkos büntetteinket senki sem látja, de amikor Nabukkonozor a kertben sétált, egy hang szólt hozzá: „Az örök megfigyeltek téged, és nem viselkedtél jól, ezért véged van.” A király Dánielhez rohant, és kérdezte, hogy ez mi lehetett, és Dániel pedig figyelmeztette őt, hogy legyen óvatos, mert rossz úton halad. „A szíved büszkesége miatt felfúvaskodtál”, mondta neki, hisz saját magáról aranszobrot készíttetett, és ezzel Istent káromolta büszkeségében. Dániel arra figyelmeztette őt, hogy „csendben járjon az Úr előtt, hogy meghosszabbítsa napjait ezen a földön.”

Egy évig így is tett, de amikor egyszer ismét az ókor 7 csodájának egyikében, az ő függökertjében sétált azt kérdezte: „hát nem én építettem ezt a hatalmas Babilont?” És a hang ismét megszólalt, mert az örök továbbra is figyelték:

Számúznak az emberek közül, a mezei vadak közt tanyázol, füvet eszel, mint az ökrök, és hét időszak múlik el fölötted, amíg el nem ismered, hogy a Felséges uralkodik az emberek királysága fölött, és annak adja azt, akinek akarja.

Azon nyomban beteljesedett ez a beszéd Nebukadneccaron. Számúzték az emberek közül, füvet evett, mint az ökrök, és az ég harmatja áztatta testét, míg olyan hosszúra nem nőtt a szőre, mint a sasnak a tolla, és olyan karmai nem lettek, mint a madaraknak.

Amikor eltelt ez az idő, én, Nebukadneccar, föltekintettem az égre, és értelmem visszatért. Áldottam a Felségest, dicsőítettem és magasztaltam az örökké élő, mert az ő uralma örök uralom, és királysága megmarad nemzedékről nemzedékre.

Mondhatod azt, hogy senki sem lát, de az örök figyelnek, Isten lát.

Gonoszságodban bíztál, azt gondoltad, hogy nem lát senki. Bölcsességed és tudományod félrevezetett, amikor ezt gondoltad magadban: Csak én vagyok, rajtam kívül nincs más!

Pedig utolér téged is a baj, nem tudsz ellene varázsigét. Rád szakad a veszedelem, nem tudod elhárítani. Hirtelen ér utol a nem várt pusztulás.

Állj elő varázsigéiddel és sok varázslásoddal, amellyel ifjúságod óta vesződtél, hátha segíthetsz magadon, hátha elriasztod a bajt!

Agyonfárasztod magad tervezgetésekkel. Álljanak elő, és segítsenek meg, akik az eget vizsgálják, a csillagokat nézik, és újhold napján előre megmondják, mi történik veled.

Elképesztő, hogy egy ilyen tudományos fejlettséggel bíró társadalomban, amelyben olyan sokat tudunk a világegyetemről, a csillagokról, ebben a modern technológiával felszerelt társadalomban hihetetlen, hogy milyen sok újságban olvashatunk napi horoszkópokat. Az egész csak egy ókori babilóni babona, és az emberek képesek a napi tevékenységeiket a csillagok állása szerint végezni. Hogyan lehetnek ennyire nevetségesek?

De hát az embereknek kell hinni valamiben, és elképesztő, hogy az emberek milyen ostobaságokban tudnak hinni, amikor Isten igazságát visszautasították. A Biblia rámutat, hogy „bölcsek gondolják magukat, de ostobák lettek.” Abban a pillanatban, amikor kizárjuk Istent az életünkéből, minden ostobaságnak áldozatává válhatunk, mert a Biblia szerint Isten át fogja adni őket a hamisságnak.

Nem akarsz hinni Istenben, Bölcs úr? Mindjárt meglátod, hogy milyen bölcs vagy. Isten megengedi, hogy az emberek ilyen ostoba, nevetséges dolgokban higgyenek, miután elutasítják Őt.

Ennélfogva nincs mentségük,

hiszen megismerték Istent, mégsem dicsőítették vagy áldották Istenként, hanem hiábavalóságokra jutottak gondolkodásukban, és értetlen szívük elsötétedett.

Akik azt állították magukról, hogy bölcsek, azok bolonddák lettek, és a sötétségben végzik.

Úgy járnak, mint a tarló: tűz égeti el őket. Nem mentik meg életüket a lángok hatalmából. Nem melegedni való parázs az, nem olyan tűz, amely mellett ülni szoktak.

Így jársz majd a varázslókkal, akikkel ifjúságod óta vesződtél. Mindenki hanyatt-homlok menekül, nem segít rajtad senki!

Ezek a bölcsek, asztrológusok még önmagukat sem képesek megmenteni, nemhogy téged.

40 perc